Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

26 päivänä marraskuuta 2014*

Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Alifoods rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansainvälinen sanamerkki ALDI ja aikaisemmat yhteisön sanamerkit ALDI — Hylkäysperusteet — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan a alakohdan ii alakohta

Asiassa T-240/13,

Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, kotipaikka Essen (Saksa), edustajinaan asianajajat N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks ja C. Fürsen,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään A. Pohlmann,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa oli

Alifoods, SA, kotipaikka Alicante (Espanja),

ja jossa on kyse SMHV:n neljännen valituslautakunnan 25.2.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 407/2012-4), joka liittyy Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG:n ja Alifoods, SA:n väliseen väitemenettelyyn, nostetusta kanteesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Berardis sekä tuomarit O. Czúcz ja A. Popescu (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 25.4.2013 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.7.2013 jätetyn SMHV:n vastineen,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanon muuttamisen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon sen, etteivät asianosaiset ole kuukauden kuluessa siitä, kun niille on ilmoitettu kirjallisen käsittelyn päättymisestä, pyytäneet järjestämään suullista käsittelyä, ja päätettyään näin ollen esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 a artiklan nojalla ratkaista asian ilman suullista käsittelyä,

on antanut seuraavan

tuomion [1]

Asian tausta

1 Alifoods, SA teki 29.12.2010 yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) nojalla.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on seuraava kuviomerkki:

3 Tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 29, 32 ja 35, ja ne vastaavat seuraavaa kuvausta:

— Luokka 29: ”Liha, kala, siipikarja ja riista; lihauutteet; säilötyt, pakastetut, kuivatut ja umpioidut hedelmät ja vihannekset; hyytelöt, hillot, hedelmähillokkeet; munat, maito ja maitotuotteet; ravintoöljyt ja -rasvat”

— luokka 32: ”Oluet; kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat; hedelmäjuomat ja hedelmätuoremehut; mehutiivisteet ja muut juomien valmistusaineet”

— luokka 35: ”Mainontapalvelut; liikkeenjohtopalvelut; yrityshallintopalvelut; toimistotehtävät; näyttelyjen järjestämispalvelut kaupallisissa tai mainostarkoituksissa, lihan, kalan, siipikarjan ja riistan, lihauutteiden, säilöttyjen, pakastettujen, kuivattujen ja umpioitujen hedelmien ja vihannesten, hyytelöiden, hillojen, hedelmähillokkeiden, munien, maidon ja maitotuotteiden, ravintoöljyjen ja -rasvojen, oluiden, kivennäis- ja hiilihappovesien ja muiden alkoholittomien juomien, hedelmäjuomien ja hedelmätuoremehujen, mehutiivisteiden ja muiden juomien valmistusaineiden tukku- ja/tai vähittäismyyntipalvelut liikkeissä; lihan, kalan, siipikarjan ja riistan, lihauutteiden, säilöttyjen, pakastettujen, kuivattujen ja umpioitujen hedelmien ja vihannesten, hyytelöiden, hillojen, hedelmähillokkeiden, munien, maidon ja maitotuotteiden, ravintoöljyjen ja

1 — Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

-rasvojen, oluiden, kivennäis- ja hiilihappovesien ja muiden alkoholittomien juomien, hedelmäjuomien ja hedelmätuoremehujen, mehutiivisteiden ja muiden juomien valmistusaineiden tukku- ja/tai vähittäismyyntipalvelut ja myynti maailmanlaajuisten tietoverkkojen välityksellä”.

4 Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 7.1.2011 ilmestyneessä Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 4/2011.

5 Kantaja, Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, teki 7.4.2011 asetuksen N:o 207/2009 41 artiklan nojalla väitteen haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan edellä 3 kohdassa tarkoitettuja tavaroita ja palveluja varten.

6 Väite perustui seuraaviin aikaisempiin tavaramerkkeihin:

— Kansainvälinen sanamerkki ALDI, rekisteröity 11.8.2005 numerolla 870896, voimassa Euroopan unionissa luokkiin 35, 38 ja 40–42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten ja joka kattaa luokassa 35, jolla ainoastaan on merkitystä kyseisen kanteen osalta (jäljempänä kansainvälinen tavaramerkki), seuraavat palvelut: ”Mainonta; liikkeenjohto; yrityshallinto; toimistotehtävät; kaikenlaisten tavaroiden vähittäismyyntipalvelut; kaikenlaisten tavaroiden online-vähittäismyyntipalvelut; markettien, vähittäismyyntipisteiden ja vähittäismyynnin alennuspisteiden harjoittaminen; mainonta internetissä kolmansien lukuun; tietojen asettaminen käyttöön internetissä, nimittäin päivittäiskulutustavaroita, kuluttajaneuvontaa ja asiakaspalvelua koskevien tietojen; liiketoimien järjestely kolmansien lukuun, myös internetissä; tavaroiden osto- ja myyntisopimusten sekä palvelujen toimitussopimusten teko kolmansien lukuun, myös internetissä”;

— –

7 Väitteen tueksi vedottiin asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiseen perusteeseen.

8 Väiteosasto hylkäsi 7.2.2012 väitteen kokonaisuudessaan.

9 Kantaja haki 22.2.2012 väiteosaston päätökseen muutosta SMHV:ssä asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklan nojalla.

10 SMHV:n neljäs valituslautakunta hylkäsi valituksen 25.2.2013 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös).

11 Ensiksi valituslautakunta katsoi, että koska kantaja oli toimittanut pelkästään otteen SMHV:n tietokannasta, se ei ollut esittänyt todisteita kansainvälisestä tavaramerkistä, sen voimassaolosta ja sen antaman suojan laajuudesta yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 19 säännön 1 kohdan ja 2 kohdan a kohdan ii alakohdan mukaisesti. Näin ollen valituslautakunta hylkäsi väitteen siltä osin kuin se perustui mainittuun tavaramerkkiin (riidanalaisen päätöksen 10–13 kohta).

– –

Asianosaisten vaatimukset

17 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi – –

2. Asiakysymys – –

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan rikkomista

22 Kantaja väittää, että valituslautakunta teki oikeudellisen virheen, kun se hylkäsi kansainväliseen tavaramerkkiin perustuvan väitteen sillä perusteella, ettei mainitusta tavaramerkistä väitetysti ollut esitetty todisteita.

23 SMHV riitauttaa tämän väitteen perusteltavuuden.

24 On muistettava, että asetuksen N:o 2868/95 20 säännön 1 kohdan mukaan väite hylätään perusteettomana, jos väitteentekijä ei ole ennen 19 säännön 1 kohdassa tarkoitetun määräajan umpeutumista esittänyt todisteita aikaisemmasta merkistään tai aikaisemmasta oikeudestaan, sen voimassaolosta ja sen antaman suojan laajuudesta sekä oikeudestaan tehdä väite.

25 Mainitun asetuksen 19 säännössä säädetään seuraavaa:

”1. [SMHV] antaa väitteentekijälle tilaisuuden esittää seikkoja, todisteita ja perusteluja väitteensä tueksi tai täydentää kaikkia 15 säännön 3 kohdan mukaisesti toimitettuja seikkoja, todisteita ja perusteluita viraston asettamassa määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta siitä päivästä, jona väitemenettelyn – – katsotaan alkavan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa väitteentekijän on esitettävä myös todisteet aikaisemman merkkinsä tai aikaisemman oikeutensa olemassaolosta ja voimassaolosta sekä sen antaman suojan laajuudesta – –. Väitteentekijän on erityisesti esitettävä seuraavat todisteet:

a) jos väite perustuu aikaisempaan merkkiin, joka ei ole yhteisön tavaramerkki, todisteet aikaisemman merkin rekisteröinnistä tai hakemisesta toimittamalla

i) – –

ii) sellaisen tavaramerkin osalta, joka on rekisteröity, jäljennös asiaa koskevasta rekisteröintitodistuksesta ja tapauksesta riippuen viimeisimmästä uudistamistodistuksesta, joka osoittaa tavaramerkin suoja-ajan olevan pidempi kuin 1 kohdassa tarkoitettu määräaika ja mahdolliset suoja-ajan pidennykset, tai muut vastaavat asiakirjat, jotka ovat peräisin tavaramerkin rekisteröineeltä hallintoviranomaiselta;

– –”

26 Valituslautakunta totesi riidanalaisen päätöksen 13 kohdassa, että vaikka aikaisempi numerolla 870896 rekisteröity sanamerkki ALDI on kansainvälinen tavaramerkki, kantaja on toimittanut pelkästään otteen SMHV:n tietokannasta. Se katsoi näin ollen samassa kohdassa, ettei tällainen ote ole kopio asiaa koskevasta rekisteröintitodistuksesta tai muusta samankaltaisesta asiakirjasta, joka on peräisin tavaramerkin rekisteröineeltä hallintoviranomaiselta, joka on käsiteltävässä asiassa Maailman henkisen omaisuuden järjestö (WIPO).

27 On todettava, ettei kantaja kiistä toimittaneensa pelkän otteen SMHV:n tietokannasta ja että se täsmentää kannekirjelmässä toimittaneensa ”virallisen otteen SMHV:n online-tietokannasta”, mikä ilmenee myös SMHV:n menettelyn hallinnollisesta asiakirja-aineistosta.

28 Näin ollen on todettava, ettei SMHV ole toimivaltainen hallinnoimaan kansainvälisiä rekisteröintejä, ja koska se ei ole asetuksen N:o 2868/95 19 säännön 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu hallintoviranomainen, jolle tavaramerkkihakemus on jätetty, kantajan toimittama asiakirja ei ole tässä säännöksessä tarkoitettu todiste kansainvälisestä tavaramerkistä, sen voimassaolosta ja sen antaman suojan laajuudesta. Näin ollen tätä koskeva valituslautakunnan arviointi on vahvistettava.

29 Lisäksi on vielä täsmennettävä, että kuten valituslautakunnan riidanalaisen päätöksen 13 kohdassa tekemässä viittauksessa sen aikaisempaan päätöskäytäntöön todetaan, mainittua arviointia tukee asiaa koskevan asetuksen teleologinen tulkinta. Asetuksen N:o 207/2009 152 artiklan nojalla nimittäin kansainvälisen rekisteröinnin, jossa nimetään Euroopan yhteisö, julkaiseminen koskee vain tiettyjä tietoja, joita ovat tavaramerkin kuva sekä tavaramerkin kattamien tavaroiden tai palvelujen luokkien numerot mutta ei tavaroiden tai palvelujen luettelo. SMHV ei käännä mainittua luetteloa, ja se on siis saatavilla vain niillä kolmella kielellä, joilla WIPO on julkaissut kansainvälisen rekisteröinnin eli englanniksi, espanjaksi ja ranskaksi.

30 Jos tällaiset SMHV:n julkaisemat tiedot katsottaisiin riittäväksi todisteeksi kyseisestä tavaramerkistä, sen voimassaolosta ja sen antaman suojan laajuudesta ja jos kansainvälistä rekisteröintiä, jossa nimetään Euroopan yhteisö, kohdeltaisiin tältä osin kuten yhteisön tavaramerkkiä, seurauksena olisi sen suosituimmuuskohtelu. Koska nimittäin kaikissa väitemenettelyissä – mukaan lukien muilla kielillä kuin ne, joilla WIPO on julkaissut kansainväliset rekisteröinnit, käydyt menettelyt – aikaisemmat oikeudet osoittavien asiakirjojen on oltava saatavilla oikeudenkäyntikielellä kaikenlaisten mainittujen oikeuksien osalta, kansainvälisiä rekisteröintejä, joissa nimetään Euroopan yhteisö, kohdeltaisiin poikkeuksina suhteessa sellaisiin tapauksiin, joissa väitemenettelyn kieli on toinen SMHV:n kahdesta muusta virallisesta kielestä eli saksa tai italia. Näissä tapauksissa kyseisten tavaroiden tai palvelujen luettelo ei nimittäin olisi saatavilla oikeudenkäyntikielellä. Tällaisesta suosituimmuuskohtelusta ei kuitenkaan säädetä asetuksessa N:o 207/ 2009 tai asetuksessa N:o 2868/95.

31 Jos lisäksi SMHV:n julkaisema tieto katsottaisiin riittäväksi todisteeksi kyseisestä tavaramerkistä, sen voimassaolosta ja sen antaman suojan laajuudesta ainoastaan sellaisissa väitemenettelyissä, joissa oikeudenkäyntikieli on joku niistä kolmesta kielestä, joilla WIPO julkaisee kansainväliset rekisteröinnit, tällainen tilanne ei olisi pelkästään kyseisen säännöksen sanamuodon ja tulkinnan vastainen vaan loisi oikeudellista epävarmuutta ja epäyhdenvertaisuutta.

32 Tästä johtuu, että valituslautakunta totesi perustellusti riidanalaisen päätöksen 13 kohdassa, että väite oli hylättävä perusteettomana siltä osin kuin se perustui kansainväliseen tavaramerkkiin.

33 Edellä esitetyillä perusteilla ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

– –

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kanne hylätään.**

2) **Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Berardis Czúcz Popescu

Julistettiin julkisessa istunnossa Luxemburgissa 26 päivänä marraskuuta 2014.

Allekirjoitukset